

mes sorozatai. A kelet-ázsiai molyfélék gyűjteménye mintegy 3 ezer fajt foglal magában s ezekből mintegy 8-százat Leech ismertetett meg a tudományal. (Science, 1901. jun. 14.) K. B.

Új lepke-etiketták. A Staudinger-Rebel-féle új lepkekatalogus kiadója kijelentette, hogy ahhoz mért etikettákat nem fog kiadni, pedig az előbbieket a gyűjtők nemcsak gyűjteményük jelzésére, hanem katalogusaként is szokták használni. Közkiváncsolomnak felel tehát meg Neuburger W. Berlinben (S. 42), a midőn ily etiketták nyomtatására határozta el magát. Remélhetőleg nemsokára meglesz.

Kártékony rovarok irtására a Brockmann-féle vegyi gyár Leipzig-Eutritzschban „Aquinol“ név alatt új szert hoz forgalomba, a mely 1-3 0/0-os oldatban alkalmazva — állítólag — csodahatású.

Az Arthropodák mérgeinek hatásával kísérletezett újabb időben Baer G. A. Peruban, a ki régebben érdekes megfigyeléseket közölt a skorpiók öngyilkosságáról. A skorpiók, hangyák, darazsak, skolopendrák és pókok szúrása, illetve marása általában hasonló az európai lódarázséhoz s a mit a benszülöttek es fehérek azokról elszoktak mondani, kivált a halálesetek, az a mese birodalmába tartozik. A melléktünetek, úgy mint daganat, láz stb. ugyanúgy mint nálunk változnak az állat nagyságához, a temperaturához s a sérültnek erzenekységéhez képest. Baer-t egy nagy skolopender es néhány közép nagyságú skorpió szúrta meg, s azt tapasztalta, hogy a heves fájdalom fokozatosan enyhül és néhány óra múlva egészen megszűnik, holott a daganat néhány napig is eltartott. Peru erdeiben nem a nagy skorpiók szúrása a legveszedelmesebb, hanem a *Ponera*-genushoz tartozó hangyáké es mindenekelőtt a Hymenopterákhoz tartozó nagy *Mutilláke*, melyeket ott izulának neveznek. Az a fájdalom, melyet az izula szúrása okoz — a benszülöttek forró olajhoz vagy égő borszeszhez hasonlítják — 24 óraig is tarthat, anélkül hogy észrevehetőleg alábbszállna s heves gyulladással, nagyfokú lázzal, sőt olykor önkivülettel es hányással jár, gyógyítása pedig néhány napig tart. Volt rá eset, hogy az izula szúrása következtében terhes nő abortált. A *Mutillák* szerencsere mindig elszigetelten élnek, úgy hogy az ember ritkan jut abba a helyzetbe, hogy a szárnyatlan nősténnyel találkozók, a szárnyas hímnek pedig nincsen fulánkja.

A legelők rontóját, a *Chaveas graminis* nevű bagolypillét Magyarországon úgy látszik, még nem kapták rajta a kártételen, ha gazdáink az ily kárt egyáltalában észreveszik, pedig ennek vagy hasonló fajtájú hernyónak biztos jelzője a sűrű vakondtúrás, mert ahol ez mutatkozik, ott bizonyosan sok a gyökeret rágó hernyó is. No de kártétele minálunk semmi esetre sem oly jelentékeny, mint p. o. Finnországban, a hol a hernyó okozta kárt egyetlen kerületnek legelőiben es réteiben egy év alatt legalább 5 millió márkára becsülik. Kísérletek útján rájöttek, hogy a rétekek petroleum-emulzióval való bepermetezése által a hernyókat meglehetősen lehet ölni.

Ez az emulzió azonban hektoliterenkint 4, vagyis 100 hektoliterenkint 400 márkába kerül, a mi az elhárítható kárt tekintve csekély összeg ugyan, de a melylyel a földművelő nem rendelkezik. Ennélfogva reinénylik, hogy az állam segíteni fog, a mint azt Dániában és Svédországoan tette. Dániában p. o. 1887-ben csak a cserebogár irtására 650,000 koronát adtak ki, mely összeg ek felét a községek pótolták.

Gróf Zichy Jenő harmadik ázsiai expedíciójának állattani eredményeit a Magyar Tud. Akademiában Dr. Horváth Géza fejtegette egy vaskos, díszesen kiállított könyv kapcsán, a melyben a szóban forgó expeditio zoologiai vívmányait dolgozták fel. A bemutatott könyv gróf Zichy Jenő harmadik ázsiai útjának második kötete. Gróf Zichy Jenő harmadik útjára, noha ennek az útnak főcélja az őstörténeti, archaeologiai és ethnographiai kutatás volt; zoologust is vitt magával Csiki Ernő személyében. A gyors utazás nem igen kedvezett az állattani kutatásnak, mégis az anyag, melyet Csiki Ernő gyűjtött, mind a zoologiai földrajz, mind pedig a leíró állattan szempontjából tanulságos és becses. Az expedíció bejárta a Kaukázust, Kelet-Oroszországot, Szibériát, a mongol pusztát és Kína egy részét s ennek a roppant területnek a faunájához gazdag és becses anyagot gyűjtött össze. A gyűjtés kizáróan a Csiki Ernő fáradhatatlan szorgalmát dicséri. A gyűjtést: kétezeröttszáz darab állatot, a melyből százhatvankilenc egészen új faj, gróf Zichy Jenő a Nemzeti Múzeum-nak adományozta. Az anyag tudományos földolgozása is gróf Zichy Jenő liberalitását dicséri. Tizenöt tudós dolgozta föl, köztük kilenc magyar szakember. Az expedíció állattani anyagát s ezt a tudományos munkálkodást Dr. Horváth Géza vezette.

Személyi hírek. Ő felsége Dr. Entz Géza műegyetemi tanárt, a „Rovartani Lapok“ szerkesztő-bizottságának tagját, a budapesti Tudomány Egyetemen a leíró állattan és összehasonlító boncztan tanszékére ny. r. tanárrá nevezte ki. Örvendetes, hogy ezen fontos tanszék öt esztendei szünet után méltóan be lett töltve. — Dr. Chyzer Kornél miniszteri tanácsost, a „Rovartani Lapok“ szerkesztő bizottságának tagját, Bártfa városa a magyar orvosok és természetvizsgálók ezidei vándorgyűlése alkalmával, mint Bártfa város szülöttjét és volt főorvosát, érdemei elismerésül díszpolgárává választotta. — Dr. Lendl Adolf műegyetemi m. tanárt, a „Rovartani Lapok“ volt szerkesztőjét és az ismert preparatorium és tanszerkesztő intézet tulajdonosát, a temesrékási kerület országgyűlési képviselőjévé választotta meg.

A méhsav. Reidenbach P. méhész, a ki évek óta a méhek sajátos savát vizsgálja, hosszas vegyi úton régi tenyész-sejtekből tiszta borsavat nyert. Ez a sav a sejtek falain áthat abba a nedvbe, melyet a tápláló méhek a sejtekben levő álczáknak nyújtanak. Ebből a savból, melyet eddig hangyasavnak tartottak, a táplálónedv 3·9%-ot tartalmaz. Minthogy pedig a táplálónedv a méhek nyálka-mirigyében készül, tehát a méh-testben is meg kell lennie, s ezt is siker-